

78RO!!!-TEXTO-MANIA LUI DUMNEZEU SI CUPTORUL CURATIRII
AURULUI CELOR 144 MII-Psalm 89-IMadison
(versiune nereverificata)

Pacea lui Hristos, iubiti frați, mica turmă a Domnului Isus Hristos. Suntem în ziua sfântă de Sabat. Medităm asupra cuvântului pe care Domnul ni l-a dat în această zi, care este a treia zi a acestei a opta luni biblice. Alaltăieri a fost lună nouă. Așadar, ne aflăm în a opta lună biblică. Asta înseamnă că ne aflăm în luna de răsplată, ca să spunem așa, pentru că primele șapte luni biblice sunt lunile de judecată, lunile de mântuire, să spunem, simbolic. Apoi, după Cabana, după ce se termină luna a șaptea, începe, simbolic, timpul de răsplată. Cei buni, cei care s-au pocăit și și-au spălat hainele în sângele Mielului, vor primi binecuvântare. Iar cei răi, cei cu auzul greu, cei orbi, cei răzvrătiți, cei care ridică pietre împotriva muștrărilor robului credincios, aceștia vor primi rău, vor primi blestem. Deci suntem în luna a opta și pentru cei care își amintesc că am consemnat o zi din aceste săptămâni, în timpul sărbătorilor, că Domnul a dat în aceeași zi, de două ori, același cuvânt. Și acest lucru s-a întâmplat de multe ori aici, în Madison. Acest lucru l-a dat și astăzi. Am avut, la începutul zilei de Sabat, Psalmii 88-89. Și acum, în slujba de mâine, de asemenea, o altă Biblie a fost deschisă pe aceeași pagină. Acest lucru este imposibil din punct de vedere statistic, având în vedere totul. Așadar, înțelegem că Domnul are un mesaj aici pe care dorește să fie înregistrat, pentru că acest Psalm 89 Domnul ni l-a dat de multe ori, dar nu l-am înregistrat până acum, și vom înregistra un mic comentariu despre cel mai important mesaj al acestui psalm. Ne vom concentra pe Psalmul 89. Este un psalm profetic, nu-l vom citi în întregime, îl vom lăsa ca o lectură și vom citi câteva versete, dar voi citiți-l pe tot, pentru că este vorba despre David. Se spune: "Am încheiat un legământ cu alesul Meu, am jurat robului Meu David: "Voi întemeia sămânța ta pentru totdeauna"". Să ne amintim cuvintele primei profeții din Biblie. Să ne întoarcem la Geneza 3:15 pentru a înțelege puțin ce înseamnă "sămânță". Geneza 3:15 spune: "Și voi pune vrăjmășie între tine și femeie și între sămânța ta și sămânța ei". "Sămânța aceasta îți va zdrobi capul." Și nu uitați că în Noul Testament există un verset în care se spune că DUMNEZEU îl va zdrobi repede pe Satana sub picioarele voastre, Romani 16:20. Cu alte cuvinte, deși acest lucru s-a împlinit cu Domnul Isus Hristos, urmează să se împlinească din nou cu "sămânța", cu rămășița, cu ultima generație. Ultima generație trebuie să fie împlinirea acestui verset, a acestei profeții, cea mai importantă profeție din Biblie, Geneza 3:15. Și acum, revenind la Psalmul 89, se spune: "Am făcut un legământ cu alesul Meu. Am jurat lui David, robul meu." În Apocalipsa a cincea și a cincea se spune așa: "Și unul dintre bătrâni mi-a zis: "Nu plânge. Iată leul din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, care a biruit să deschidă cartea și să-i dezlege cele șapte pecetei."" Cu alte cuvinte, Domnul Isus Hristos este "Leul". Leul înseamnă "regele", nu înseamnă nimic altceva. El este regele seminției lui Iuda. De ce Iuda? Am explicat în alte subiecte. Pentru că Iuda a primit domnia și

conducerea celor 12 seminții, pentru că a fost primul care s-a pocăit și într-un mod total. Și să ne amintim de scena cu Tamar. Domnul a venit prin această linie a seminției lui Iuda. Dar aici El vorbește și despre cei 144.000. El vorbește despre "sămânță" pentru că spune "Voi întemeia sămânța ta pentru totdeauna". Se referă aici la israeliți? Se referă la tribul lui Iuda, acolo în Palestina? Nu. E clar că nu. David aici este Isus Hristos, iar lui David i se promite: "Voi întemeia sămânța ta în veac și voi zidi tronul tău în toate neamurile. Și așa mai departe. Nu o vom citi pe toată, ci doar câteva versete: "Ai zdrobit-o pe Rahab". Aici se vorbește despre lucrarea de a da pocăință, despre lucrarea de cădere, de doborâre pe stâncă, de a fi "sinele" frânt, de a învinge "sinele". Acesta este cel mai teribil război care există pe acest pământ. Este un război pe care nici măcar DUMNEZEU nu-l poate câștiga cu majoritatea acestei lumi, iar cei mai mulți oameni vor avea un "eu" atât de puternic încât va fi mai puternic decât DUMNEZEU. Ei vor pune "eu"-ul lor mai puternic decât dragostea lui DUMNEZEU, și atunci Domnul nu va putea să-i zdrobească de stâncă. Aici se spune: "Dreptatea și judecata sunt scaunul tronului Tău Mila și adevărul merg înaintea feței Tale.

Fericiți sunt oamenii care știu să Te aclame pe Tine. Ei vor umbla, O, EU SUNT, în lumina feței Tale". Aici, cei care știu cum să-L aclame sunt cei 144.000, într-un mod special. Poate că îi reprezintă pe toți biruitorii din istorie, dar noi ne concentrăm asupra ultimei generații, cea care va birui complet păcatul, pentru că sunt puțini oameni în această lume care au biruit complet. Dar aici se vorbește despre o generație care va umbla în lumina feței Sale. Cu alte cuvinte, Domnul va face să strălucească.... Vă amintiți, binecuvântarea Aaronică. Aaron îl reprezintă pe Domnul Isus Hristos. Binecuvântarea aaronică, care este aceasta? "Eu sunt Eu te binecuvântez și te păstrez". "Păzește-te", Psalmul 91. Păzește-te, nu numai de primejdii, ci păzește-te de toate primejdiile, de moarte, de foc, de otrăvă, de sabie, de săgeată, de boală, de orice. Dar, de asemenea, "să vă păzească" de la păcat, pentru că în Noul Testament se spune că El ne va păzi sau ne va izbăvi să nu mai păcătuim. El își va pune pecetea, Duhul Său asupra noastră, și vom fi astfel păstrați, după ce vom fi obținut victoria asupra oricărei trăsături de caracter moștenite sau dobândite. Apoi, "să umbli în lumina feței Lui" este cealaltă parte a binecuvântării aaronice. Există trei fraze în binecuvântarea aaronică. A doua este: "EU SUNT, ca fața Lui să strălucească peste voi și să aibă milă de voi. "Să aibă milă", ce înseamnă asta? A avea milă este "ca un tată care își compătimește fiul", ca un tată care își iartă fiul. A avea milă înseamnă a ierta, a ierta și a ierta până la obținerea victoriei. Este harul Domnului. Biblia spune că "Dumnezeu nu obosește niciodată să ierte". Acesta este un atribut divin. Trebuie să ajungem la același caracter și vom obține victoria finală asupra păcatelor noastre, datorită acestei milostiviri a lui Dumnezeu care ne-a fost arătată în Isus Hristos. Ultima parte a binecuvântării aaronice este: "EU SUNT ridică fața Sa asupra ta...". Și observați diferența: mai devreme a spus: "să strălucească fața Lui

peste voi", dar El o face să strălucească de acolo, din Sfânta Sfințelor, pe măsură ce ne sfințim viețile aici. Dar, în ultima parte se spune: "EU SUNT ridică privirea Lui asupra ta". Se referă la o lucrare mai apropiată, la o poziție mai apropiată, și știm că puterea va fi dată acestui popor final, acestei armate finale, celor 144.000. Apoi, cea de-a treia frază a binecuvântării aaronice se referă la acea pecetluire finală, când Domnul va turna ploaia târzie peste acești biruitori: biruitori față de El însuși, biruitori față de ispitele lumii și biruitori față de Satana și îngerii lui, cei trei dușmani ai omului și ai mântuirii sale. Apoi, cea de-a treia frază se referă la o sigilare. "EU SUNT ridică fața Lui asupra ta și pune pacea Lui" sau "pacea Lui" asupra ta. "Pacea" este caracterul lui Dumnezeu. "Pacea" este Duhul Sfânt revărsat într-un mod complet asupra unei persoane, aceasta este pacea; pacea completă, împăcarea completă între noi și Dumnezeu. Noul Testament spune că lucrarea noastră este de a "împăca omul cu Dumnezeu", deoarece se referă la o transformare completă a omului. Dumnezeu nu are nevoie să se transforme pentru a se împăca cu omul, ci noi trebuie să ne transformăm. Deci, aici, în versetul 15 se spune: "Ferice de poporul care știe să Te aclame; ei vor umbla, EU SUNT, în lumina feței Tale". Acest lucru se va împlini în cei 144.000, se referă la un popor. "În numele Tău se vor bucura toată ziua și în dreptatea Ta se vor înălța". Ce dreptate? Neprihănirea lui Isus Hristos, este caracterul lui Isus Hristos. Isus Hristos avea caracterul Tatălui. Biblia spune că "în El s-a manifestat toată plinătatea Tatălui", se referă la plinătatea caracterului Său. "În Numele Tău se vor bucura în toată ziua, căci Tu ești slava puterii lor", și continuă să vorbească. Versetul 20: "Am găsit pe David, robul Meu, și l-am uns cu untdelemnul sfințeniei Mele." Ce înseamnă asta? Este revărsarea Duhului Sfânt, este ungerea Domnului Isus Hristos, acolo, când a început lucrarea, este Duhul pe care El l-a trimis în biserica Sa. El a primit untdelemnul, Duhul Sfânt de la Tatăl, pentru a-l trimite bisericii Sale. L-a trimis sub forma unei picături, într-o formă limitată, iar apoi, după ce au obținut victoria, a trimis o a doua revărsare a Duhului, într-o formă completă. "Mâna Mea va fi tare cu el, brațul Meu îl va întări. El nu va fi biruit de vrăjmaș, nici un fiu al nelegiurii nu-l va frânge. Adevărul Meu și îndurarea Mea vor fi cu el, și în numele Meu se va înălța cornul lui". Aici vorbește despre Domnul Isus Hristos și spune: "Îl voi face întâiul Meu născut". Și știm că El este "întâiul născut", cel dintâi din toată noua creație, adică dintre toți cei răscumpărați, El este întâiul născut, iar cei 144.000 vor trebui să fie și ei întâii născuți.

Se spune că "el va fi pus peste regii pământului". Acei împărați ai pământului sunt cei 144.000. "Ei vor fi făcuți preoți și împărați", amintiți-vă de promisiunea din Apocalipsa. Versetul 28: "Îmi voi păstra îndurarea Mea pentru el în veac și legământul Meu va rămâne cu el, și tronul lui va fi ca zilele cerului", adică tronul pe care Domnul Isus Hristos l-a avut înainte de a veni pe acest pământ, pe care l-a părăsit, îi va fi redat din nou. În continuare se spune: "Și voi pune sămânța Lui pentru totdeauna și tronul Lui ca zilele

cerului. Dacă fiii Lui părăsesc Legea Mea, dacă nu umblă în judecățile Mele, dacă profanează legile Mele și nu păzesc poruncile Mele.".... De ce a lăsat Domnul aceste cuvinte scrise aici? Pentru că El vede tot viitorul. El a văzut că, în viitor, neamul Său de pe această planetă, biserica Sa, urma să treacă printr-o "moarte spirituală", ca să spunem așa, o stare laodiceană. Așadar, există unele promisiuni aici, că, chiar dacă vor veni în starea Laodiceană, așa cum Ellen White nu a părăsit această biserică atunci când a intrat în starea Laodiceană, pentru că nu toată lumea intră odată, există un proces, există o speranță de trezire, de a ne ocupa de acești adormiți pentru a-i trezi, și există o cale de trezire a Laodiceenilor descrisă în Ezechiel 37. Așadar, Domnul are încă o lucrare de făcut cu Laodiceenii, cu cei care au părăsit legile Sale, judecățile Sale și statutele Sale, care nu au păzit poruncile Sale. Aici se spune: "Atunci voi pedepsi cu toiagul fărădelegea lor și cu bătai nelegiuirile lor. Dar nu voi îndepărta de la el bunavoința Mea și nu voi denatura adevărul Meu. Nu voi uita legământul Meu și nu voi schimba ceea ce a ieșit de pe buzele Mele. Am jurat o dată pe Sfinția Mea că nu-l voi minți pe David. Sămânța lui va fi pentru totdeauna. Aici unde se spune "sămânța lui va fi pentru totdeauna", nu vă imaginați că se referă la întreaga biserică. Aici se referă la sămânța biruitoare. Se referă la cei care vor alege sau vor fi aleși. "Mulți chemați, puțini aleși." Deși aici se spune: "Sămânța lui va fi pentru totdeauna", nu se spune TOATE "sămânța lui", ci "sămânța lui". "Sămânța" sunt cei care sunt ca El, este clar. Fiul seamănă cu tatăl său, are particularitățile ADN-ului său, are caracteristicile sale, se aseamănă perfect cu tatăl său, atât fizic, cât și în caracterul său. În același mod, aici "sămânța" trebuie să fie de aceeași natură, să aibă același caracter ca și Tatăl. Așadar, există aici o promisiune pentru cei 144.000 și o profeție care urmează să se împlinească. Iar aici se spune că această "sămânță" este "ca luna va fi neclintită în veci și ca un martor credincios în ceruri". Cam atât despre profeția că victoria celor 144.000 va trebui să vină "ca luna". Unde mai găsim această asemănare sau paralelism între Biserica biruitoare, cei 144.000 și lună? În Cântarea Cântărilor se spune: "Ea este frumoasă ca luna și teribilă ca o armată bine înarmată". Deci aceasta este frumusețea pe care Domnul vrea să ne-o dăruiască sau vrea să o dăruiască Bisericii Sale: "și să o împodobească ca pe o mireasă". De aceea, noul Ierusalim din Apocalipsa este descris ca fiind "o mireasă împodobită", pentru că este un simbol al Bisericii biruitoare, al celor 144.000, care va fi împodobită cu toate podoabele caracterului Domnului Isus Hristos, va fi o mireasă bine pregătită. Amintiți-vă când Ahașveroș a vrut să se căsătorească din nou, a fost un proces lung, nu s-a căsătorit cu prima pe care a văzut-o, a fost un proces lung, lung, lung. Cele mai frumoase (femei) trebuiau să se pregătească mult timp. Acest lucru este simbolic. Ea reprezintă pregătirea noastră, a caracterelor noastre. Pentru a deveni într-o zi "soția Mielului", trebuie să devenim perfecți în frumusețe. Nu putem deveni perfecți în propria noastră frumusețe, pentru că nu o avem. Trebuie să ne luăm frumusețea de la Domnul Isus Hristos. Apoi se spune: "Dar Tu ai respins și ai disprețuit pe unsul Tău și Te-ai mâniat pe

el. Ați rupt legământul, ați profanat cununa Lui"..... Și continuă să vorbească despre unele blesteme care au venit asupra acestor laodiceeni. "Tu ai înălțat dreapta vrăjmașilor lui, ai bucurat pe toți potrivnicii lui". Aici vorbește despre un timp de necaz pentru Laodicea. De ce? Pentru că ei "au părăsit legile Lui", așa cum am citit mai devreme în versetele 30 și 31. Așadar, ceea ce se întâmplă și ceea ce va deveni și mai grav și va fi un necaz pentru toți laodiceenii care se vor trezi într-o zi, pentru toți laodiceenii care nu fac parte din "cele cinci fecioare nebune", adică "cele cinci fecioare înțelepte", este ceea ce Domnul a permis, adică ruperea acestor peceti pentru a obține mireasa Sa, pecetile din Apocalipsa 6; și apoi, în Apocalipsa 7, găsim deja "mireasa", "cei 144.000 din cele 12 seminții ale lui Israel", simbolic, pocăiți, desăvârșiți, pecetluiți.

Iar în Apocalipsa 8 găsim revărsarea ploii târzii, sigilarea finală. Dar, pentru a obține acest lucru, trebuie rupte unele peceti, trebuie să vină peste ei unele necazuri, așa cum au venit peste Iacov din vechime și peste fiii săi, pentru că erau atât de răi. Așa că fiecare a trebuit să treacă prin școala suferințelor, a șlefuirii caracterelor și, în aceste circumstanțe, au ales să se pocăiască. Este o alegere pentru noi, este o alegere liberă, să vrem să ne pocăim atunci când vin necazurile sau să devenim mai răi, să devenim mai împietriți. Când vin aceste necazuri, fie se umilește, fie se închide în răutatea sa. Amintiți-vă când a venit distrugerea asupra Ierusalimului în anul 70, dar și mai înainte, când a fost distrus prima dată; în loc să se pocăiască, să se smerească, chiar și femeile cele mai sensibile în aparență, au preferat să-și mănânce copiii. Deci, acest lucru ne spune că ei sunt pecetluiți de un caracter satanic. Domnul vrea să hotărască această alegere, vrea să o grăbească, pentru că a mai rămas puțin timp în istoria acestei lumi. Așadar, Domnul îngăduie să vină un timp de necazuri în această lume. El a lăsat să înceapă puțin câte puțin, pentru a da timp celor mai înțelepți să își imagineze ce va urma și pentru ca fiecare să își spele hainele mai repede decât până acum. Acest conflict nu se va sfârși așa, ci se va intensifica, pentru că nu este un conflict oarecare și nu este produsul întâmplării, ci este o lucrare a lui Dumnezeu, este o lucrare de mântuire. Acest lucru are legătură cu răscumpărarea noastră, cu pregătirea celor 144.000. De aceea, El nu va stinge acest cuptor până când nu va obține aurul, oamenii cu un caracter de aur. Și aici, în ultimele versete, se spune: "Ai făcut să înceteze strălucirea lui, i-ai aruncat tronul la pământ, i-ai scurtat zilele tinereții, l-ai acoperit de ocară". Vedem că au avut chiar "un tron", "o glorie", așa cum are Laodicea în această lume, dar toate "vor fi curmate". În versetul 46 se spune: "Până când, O, EU SUNT, te vei ascunde în veci?" "Mânia ta va arde ca focul? Adică, "va consuma totul", "ne va consuma pe toți". Să observăm că contextul tuturor acestor cuvinte este "o mânie". "O mânie a lui Dumnezeu", care a fost aprinsă pe acest pământ. Este un timp de necazuri, este un timp de război, este un timp de distrugere, iar lumea nu va mai fi niciodată ceea ce a fost până acum, în timp de pace. Lumea nu se va întoarce niciodată la pacea inițială. Singurii care vor avea pace în această

lume din ce în ce mai distrusă și mai chinuită, singurii care vor avea pace vor fi cei 144.000. Cei care se vor trezi, cei care se vor umili, cei care vor lupta împotriva propriului "eu" și vor învinge, așa cum a învins Iacov în acea noapte, în acea luptă, când cealaltă opțiune era moartea iminentă. Nu exista o altă opțiune, fie moartea fizică, fie moartea "eu-lui", adică pocăința. Acestea sunt cele două opțiuni pentru Laodicea. Și acești laodiceeni care se vor trezi, vor simți acea mânie, acel foc, și vor ajunge să se roage această rugăciune: "Până când, O, EU SUNT, va arde mânia ta ca focul? Amintește-ți cât de scurtă este timpul meu; pentru ce ai creat în zadar pe toți fiii oamenilor? ce om va trăi și nu va vedea moartea? îi vei izbăvi tu viața din puterea mormântului? Este o întrebare care arată că, în acest timp de conflicte, "câtă pace va fi luată de pe tot pământul", spune Apocalipsa 6. Este un timp în care Dumnezeu vrea să pregătească oameni care să nu vadă moartea, pentru că așa se spune aici: "Ce om va trăi și nu va vedea moartea?". Adică, ce om va putea să învingă păcatele sale, ce om va putea să fie victorios? "Ce om va fi ca MINE?", se spune în altă parte în Biblie, unde vorbește Dumnezeu Însuși. "Ce om va fi ca MINE? Iar Domnul caută astfel de oameni, pentru că este posibil. Prin harul lui Isus Hristos, omul poate deveni asemenea lui Dumnezeu în caracter. "Ce om va trăi și nu va vedea moartea?" Singurii care nu vor vedea moartea sunt cei care vor înceta să mai păcătuiască, "căci plata păcatului este moartea". Moartea este consecința păcatului, iar atunci când cineva va înceta complet să mai păcătuiască, din toate punctele de vedere, când va înceta complet să mai păcătuiască, atunci nu mai merită moartea, nu mai trebuie să moară. Moartea este plata păcatului, iar viața este răsplata neprihăririi.

Deci, va exista o generație, deși pare imposibil, va exista o generație care nu va muri, care îl va vedea pe Hristos și care va trece prin primejdiile morții, așa cum spune în Psalmul 91. Vor trece prin bombe, prin foc, prin apă, vor călca pe toată armata dușmanului, vor putea lua otrăvuri, nu contează. Ei, așa cum avem exemplul celor patru tineri, atât ei trei, cât și Daniel au trecut prin pericole de moarte. Orice altă persoană de pe acest pământ ar fi murit, dar ei nu au murit. "Ce om va trăi și nu va vedea moartea?", este întrebarea pe care dorim să o facem să răsună în mintea fiecăruia dintre cei care aud acest subiect, pentru că este o promisiune exact pentru noi. Ce om dintre cei care aud aceste cuvinte va dori să nu vadă moartea? Ce om va dori să se învingă pe sine complet și să aibă binecuvântarea veșnică de a fi "soția Mielului"? Iar Psalmul continuă să descrie contextul ca fiind o vreme de război, o vreme de dușmănie, o vreme în care mulți își pierd viața. Un timp din care Iacov își va izbăvi sufletul, este promisiunea Bibliei. Și pentru a fi Iacov, trebuie să studiem bine pocăința lui și să vedem cum s-a smerit și și-a recunoscut păcatele, deși putea crede că Dumnezeu era cu el, așa cum și evreii care au pierit în anul 70 credeau că DUMNEZEU era cu ei. Dar Iacov putea să creadă că Dumnezeu era cu el, pentru că avusese multe miracole, avusese vise cu DUMNEZEU în timp ce era încă nepocăit. Dumnezeu l-a ajutat atunci când a

făcut acea turmă uriașă; Dumnezeu l-a salvat în multe ocazii. El ar putea spune în mândria lui laodiceană: "Nu, Dumnezeu este cu mine. Îl cunosc pe Dumnezeu și El mă cunoaște pe mine". Dar și-a dat seama că, atunci când a avut în față moartea iminentă și ce însemna aceasta, a înțeles avertismentul lui Dumnezeu. Când moartea amenință pe cineva, este clar că există dușmănie între Dumnezeu și om. Este clar că există păcate pentru care Dumnezeu nu poate proteja viața cuiva. Iacov a înțeles acest lucru și a înțeles că caracterul său, sau dosarul său ceresc, nu era curat, așa că s-a pocăit. Asta dorim în acest Sabat pentru toți cei care se cred dreți sau nu. Tuturor celor care cunosc adevărul și pot crede că sunt îndreptățiți înaintea lui Dumnezeu le recomandăm povestea pocăinței lui Iacov și a fiilor săi, pentru că altfel niciunul dintre noi nu va trăi și nu-l va vedea pe Iisus Hristos fără să guste moartea. Așadar, cine vrea să trăiască și să nu vadă moartea și să cinstească astfel pe Cel Veșnic, cel care a fost acuzat de nedreptate și de lege rea, să facă bine și să-și conștientizeze toate păcatele. David a spus: "Fericit este omul care își cunoaște toate păcatele". Dacă vrem să fim martorii Săi, atunci ne vom strădui, nu în mod egoist să fim "soția Mielului" sau să ocupăm poziții pe care nimeni altcineva sau alții nu le vor ocupa, ci pentru a-L onora pe Tatăl Ceresc, pentru a fi martorii Săi de care El are nevoie, astfel încât numele Său să fie pe deplin justificat în fața întregului univers. Fie ca MARELE EU SUNT să-l binecuvânteze pe Iacov și cele 12 triburi ale lui Israel cu pocăință. Amin.

Studiu realizat cu ajutorul Marelui Creator și Mântuitor Iisus Hristos, de către Institutul Madison (youtube)

Website: elultimoclamor.org

Email:

scoalamadison@protonmail.com (Română)

escuelamadison@protonmail.com (spaniolă)

madisonschool@protonmail.com (engleză)

**"VEȚI CUNOAȘTE ADEVĂRUL ȘI ADEVĂRUL VĂ VA FACE LIBERI".
EU SUNT vă binecuvântează!**